

Nr 293.

Av herr **Lundqvist m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till trafikräkningar.*

1947 års riksdag anvisade å riksstaten för budgetåret 1947/48 ett reservationsanslag av 1,2 milj. kronor för utförande under år 1947 av en hela landet omfattande allmän trafikräkning. På grund av det försämrade läget på arbetsmarknaden kom dock denna trafikräkning aldrig att utföras.

I årets statsverksproposition, bil. 8, sjätte huvudtiteln, hemställes, att ett tilläggsanslag av 200 000 kronor måtte — i enlighet med väg- och vattenbyggnadsstyrelsens förslag — anvisas å riksstaten för budgetåret 1950/51 för att en allmän trafikräkning under år 1950 skall möjliggöras.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har såsom motivering för sitt förslag anført, att förhållandena nu torde ha ändrats så att brist på arbetskraft icke längre synes utgöra hinder för att utföra en allmän trafikräkning.

Av det ursprungliga anslagsbeloppet har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen tidigare, såsom framgår av statsverkspropositionen (bil. 8 s. 41), av Kungl. Maj:t bemyndigats taga i anspråk dels 75 000 kronor för vissa smärre trafikräkningar, dels ytterligare 40 000 kronor för trafikräkningar i samband med utredning om säkerhetsanordningar vid järnvägs korsningar. Således kvarstå ännu 1 085 000 kronor av det ursprungligen beviljade anslaget. Med hänsyn till kostnadsökningen sedan 1947 har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen uppskattat det ytterligare behovet av medel för den allmänna trafikräkningens genomförande till 200 000 kronor.

Det kan emellertid ifrågasättas om förhållandena på arbetsmarknaden ännu äro sådana eller under 1950 kunna förväntas bliva det, att det kan anses lämpligt att redan under år 1950 genomföra ett sådant arbetskraftskrävande företag som en trafikräkning dock utgör.

I bilaga 1 och bihang 3 till årets statsverksproposition göras på s. 28 uttalanden rörande läget på arbetsmarknaden, vilka tyda på en oförändrad arbetsmarknadsituation även under 1950.

Vidare kan det diskuteras, huruvida en allmän trafikräkning för närvarande är av behovet påkallad. I en tid av stora förändringar i trafiken kan en sådan förmodligen vara nödvändig för det önskvärda planerandet av vägbyggnader och för trafiksäkerhetsarbetet. I dagens läge torde det dock vara möjligt för vederbörande myndigheter att på andra vägar än genom en tidsödande och dyrbar allmän trafikräkning införskaffa de uppgifter rörande trafiken, vilka för planerings- och trafiksäkerhetsändamål anses erforderliga.

Bland annat vilja vi här hänvisa till de uppgifter rörande trafiken och fordonen, vilka stå att hämta hos länsstyrelserna, polismyndigheterna och biltrafik-

nämnden. Dessa myndigheter handhava exempelvis fordonsregistreringen och tillståndsgivningen till yrkesmässig biltrafik.

För den relativt ringa nybyggnadsverksamhet, vägväsendet för närvarande bedriver, torde det säkerligen icke vara nödvändigt med statistiska uppgifter rörande trafiken i hela landet. Då så erfordras bör det vara möjligt att genom stickprovsmässiga trafikräkningar få en bild av trafikens omfattning inom begränsade områden. För trafikräkningsändamål finnas medel reserverade och genom bemyndigande från Kungl. Maj:t torde väg- och vattenbyggnadsstyrelsen kunna få taga i anspråk de medel, som erfordras för utförandet av sådana smärre trafikräkningar.

Även med hänsyn till den stränga återhållsamhet, som i nuvarande läge måste iakttagas beträffande anslag även för mycket viktiga ändamål, synes det icke lämpligt att nu bevilja ytterligare medel för trafikräkningsändamål.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 1, sjätte huvudtiteln, måtte avslå under rubriken Trafikräkningar (s. 41) upptaget förslag att till *Trafikräkningar* för budgetåret 1950/51 anvisa ett reservationsanslag av 200 000 kronor, att avräknas mot automobilskattemedlen.

Stockholm den 26 januari 1950.

R. Lundqvist.

Axel Mannerskantz.

Leif Cassel.
